

تحلیل آزمایشگاهی تاثیر پارامترهای فیزیکی بر ضخامت روکش حاصل از فرایند لیزری پره توربین بخار

سعید مرندی^۱، سیده فاطمه نبوی^۲، محمدحسین فرشیدیانفر ^۳ ، انوشیروان فرشیدیانفر^۴ ، جواد جهانپور^۵ ، بهروز بیدختی^۴ ، محمد شجاعتی^۷

۱- کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک طراحی کاربردی، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۲- دانشجوی دکتری، مهندسی مکانیک طراحی کاربردی، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۳- استادیار، گروه مهندسی مکانیک ساخت و تولید، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۴- استاد، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۵- دانشیار، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۹- دانشیار، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۸- دانشیار، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۹- دانشیار، گروه مهندسی مکانیک، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۸- دانشیار، گروه مهندسی متالورژی و مواد، دانشگاه فردوسی مشهد
 ۷- دانشیاد، تهران
 ۲۰ دانشگاه تهران

چکیدہ

در مطالعه حاضر، از فرایند روکش کاری لیزری به منظور بهبود خواص سطحی پرههای توربین بخار که یکی از سیستمهای پرکاربرد در صنایع نیروگاهی است، استفاده شد. پره توربین مورد مطالعه از جنس فولاد زنگ-نزن مارتنزیتی GTD450 بود که در فرایند لیزری با پودر مقاوم به خوردگی استلایت ۶ روکش کاری شد. در عمده مطالعات پیشین، تاثیر پارامترهای فرایندی بر خواص روکش بررسی شد. دقت شود که از تحلیل نتایج بر مبنای پارامترهای فرایندی درک فیزیکی حاصل نمیشود. به علاوه امکان پیش-بینی فرایند در شرایط خارج از محدوده وجود ندارد. در راستای رفع این رسوبدهی، جرم تزریق شده واحد طول و سهم انرژی معرفی شدند. پارامترهای فیزیکی مذکور در واقع ترکیبی از سه پارامتر موثر بر فرایند روکش کاری لیزری یعنی توان، سرعت پیمایش و نرخ تغذیه پودر هستند. روکش حاصل بررسی شد. در انتها نیز خواص متالورژیکی فلز پایه و روکش حاصل ارائه شد.

واژههای کلیدی: روکش کاری لیزر، فولاد زنگنزن مارتنزیتی، آلیاژ استلایت ۶، ضخامت روکش، پارامتر فیزیکی.

مقدمه

مطابق آمار جهانی، نیاز دنیا به انرژی با سرعت قابل توجهی روبه رشد است. به طوری که گزارشها حاکی از آن است که تا سال ۲۰۳۰، انرژی موردنیاز تقریبا دو برابر انرژی فعلی خواهدبود. بخش قابل توجهای از این انرژی توسط سوختهای فسیلی تامین میشود. به منظور ذخیرهسازی و کاهش استفاده از این انرژیهای تجدیدناپذیر، همواره نیاز به نیروگاههای با بازدهی بیشینه احساس میشود. در این میان، نیروگاه بخار به دلیل بازدهی بالا در سالهای

اخیر بسیار موردتوجه قرار گرفته است. در صده اخیر، از توربینهای بخار به طور گسترده در صنایع نیروگاهی استفاده شدهاست. دلیل این امر بازدهی بالا این سیستمها در عین هزینه به صرفه است. در این میان به دلیل شرایط کاری ویژه توربینهای بخار نظیر دمای کاری بیش از ۵۰۰ درجه سانتی گراد و فشار کاری بیش از ۱۳۰ بار منجر به بروز آسیبهایی در قطعات و اجزای توربینهای بخار میشود[۱]. بنابراین نیاز است که این اجزا به گونهای طراحی شوند که بتوان از بروز آسیب آنها جلوگیری کرد.

در توربینهای بخار، تقریبا آسیبپذیرترین جز پرهها^۱ هستند. توضیح اینکه در آغاز کار، در اثر حرکت جریان لایههای اکسید در فضای داخل توربین شکل میگیرد. جریان حاوی ذرات اکسیدی است که باعث سایش پره میشود. همچنین در نتیجه برخورد ذرات اکسیدی با پرههایی که در حال حرکت با سرعت بالا هستند، وقوع پدیده خستگی^۲ امکانپذیر و در نتیجه ترک در پرهها شکل خواهدگرفت. همچنین، در اثر نیروهای گریز از مرکز شدید، پرهها ممکن است دچار خزش^۳ شوند. بنابراین مشاهده می شود که دو چالش تهدیدآمیز پرهها، پدیدههای خستگی و خزش هستند [7].

به تناسب شرایط کاری پرهها، فولادهای زنگنزن مارتنزیتی[†]، به ویژه فولاد زنگنزن GTD 450 در دمای بالا از استحکام، مقاومت به خزش و خوردگی⁶ مطلوبی برخوردار هستند. همچنین این آلیاژ در مقایسه با سایر فولادهای زنگنزن مارتنزیتی، از مقاومت به ترک ناشی از تنش و خستگی بالاتری برخودار است. این ویژگیها سبب شدند که در ساخت پرههای توربین بخار، از این آلیاژ به عنوان فلز پایه استفاده شود.

با وجود خواص منحصر به فرد فولاد زنگانزن مار تنزیتی 450 GTD، اما همچنان پرههای توربینهای بخار (به خصوص در ناحیه حمله) به دلیل پدیدههای سایش و خوردگی دچار نقصان و آسیبدیدگی میشوند. علاوه بر هزینه تعمیر پره آسیبدیده، هزینه توقف توربینها و راهاندازی مجدد آنها به حدی زیاد بودهاست که مطالعات متمرکز بر ارائه راهحل دیگری برای این

¹ Blades

² Fatigue

³ Creep

⁴ Martensite stainless steel

⁵ Corrosion resistant

چالش شدهاست. یکی از راه حل های ارائه شده در مطالعات اخیر، رو کش کاری نواحی حساس پره با استفاده از مواد مقاوم به سایش و خوردگی است. افزودن روکش محافظت کننده از سطح از لحاظ از هزینه به صرفه بوده، چراکه مواد موردنیاز در این فرایند به مراتب کمتر از مواد مورنیاز در تولید مجدد قطعه است [۳]. در این میان فرایند روکش کاری لیزری² به دلیل مزایایی نظیر دقت و سرعت بالا در عین اعوجاج حداقلی موردتوجه مطالعات بسیاری قرار گرفته است. از جمله موادی که به عنوان فلز ثانویه در روکش کاری لیزری پرهها استفاده از استلایت ۶ در تعمیر پرههای پرههای توربین به دلیل ویژگیهایی نظیر مقاومت به سایش و خوردگی (به دلیل سختی بالا و اتصال محکم آن با فلز پایه) کاربرد دارد [۴, ۵]. در این راستا در مطالعه حاضر از روش روکش کاری لیزری از آلیاژ استلایت ۶ به عنوان فلز ثانویه در روکش کاری بر فولاد زنگنزن GTD450 استفاده خواهددشد.

مطالعات مختلفی بر رفتار هندسی و متالورژیکی آلیاژهای فولادی روکش کاریشده با فرایند لیزری پرداختهاند. در مطالعهای تاثیر پارامترهای فرایند روکشکاری لیزری پالسی Nd:YAG بر ضخامت روکش حاصل بررسی شد [8]. در پژوهش مذکور، پودر استلایت ۶ بر قطعه کار از جنس فولاد زنگنزن مارتنزیتی ۴۲۰ به ضخامت 10mm روکشکاری شد. در نتيجه اين مطالعه مشاهده شد كه افزايش نرخ تزريق پودر منجر به افزايش ضخامت روکش حاصل می شود. دقت شود که در مطالعه مذکور از لیزر پالسی به منظور روکش کاری لیزری استفاده شدهبود که از جمله چالشهای این فرایند افزایش احتمال بروز تخلخل در روکش حاصل است. همچنین تاثیر پارامترهایی نظیر توان ورودی و سرعت پیمایش لیزر ^۹ بر روکش حاصل بررسی نشد. به علاوه بیشینه ضخامت روکش حاصل از مطالعه مذکور 0.1mm گزارش شد که ضخامت کمی برای روکشکاری پرههای توربین محسوب می شود. برندت^{۱۰} و همکاران در مطالعهای تاثیر توان لیزری در فرایند روکش کاری لیزری از جنس فلز پایه فولادزنگنزن ۴۲۰ به ضخامت 10mm و پودر استلایت ۶ بررسی کردند [۷]. بیشینه ضخامت حاصل با لیزر Nd:YAG در توان ۱۵۰۰ وات به مقدار 0.7mm بود. در پژوهش مذکور تاثیر سرعت پیمایش لیزری بر روکش حاصل بررسی نشد. در پژوهشی دیگر، لین ۱۰، تاثیر پارامترهای فرایند روکش کاری لیزری نظیر نرخ تغذیه فلز ثانویه، توان و سرعت پیمایش لیزری بر نرخ رقت^{۱۲} ، سختی و ریزدانهها بررسی شد [۸]. در مطالعه مذکور فلز پایه و پودر فلز ثانویه هر دو از جنس فولاد زنگ-نزن مارتنزیتی ۴۲۲ و لیزر مورداستفاده فایبر ۵ کیلووات بودند. دقت شود که در مطالعه مذکور تاثیر پارامترهای فرایند بر ضخامت روکش حاصل بررسی نشد. همچنین، مقاومت به خوردگی استلایت ۶ به مراتب بیشتر از فولادزنگنزن ماتنزیتی است[۹]. بنابراین خلاء بررسی تاثیر پارامترهای فرایندی نظیر توان، نرخ تغذیه و سرعت پیمایش لیزری در روکشکاری لیزری استلایت ۶ بر فولاد مارتنزیتی احساس می شود. بیان مسئله، نوآوری و ذکر اهداف

مطابق آنچه در قسمت قبل بیان شد، تاثیر پارامترهایی موثر (نظیر نرخ تغذیه، سرعت پیمایش و توان) بر ضخامت روکش حاصل در لیزر پیوسته در شرایطی که فلز پایه و ثانویه به ترتیب فولادزنگنزن مارتنزیتی و استلایت ۶ باشد، بررسی نشدهاست. همچنین عمده نتایج ارائهشده بر مبنای پارامترهای فرایند هستند. از تحلیل نتایج بر مبنای پارامترهای فرایندی درک فیزیکی حاصل نمیشود. به علاوه امکان پیشبینی فرایند در شرایط خارج از محدوده وجود ندارد. در راستای رفع این چالش، در مطالعه حاضر نتایج بر مبنای پارامترهای فیزیکی بررسی شدند. برای این منظور چهار پارامتر فیزیکی معرفی شدند. پارامترهای فیزیکی مورداستفاده در واقع تلفیقی از سه پارامتر فرایند موثر توان لیزری، سرعت پیمایش و نرخ تغذیه پودر بودند. در ادامه مطالعه حاضر تاثیر فرایندهای فیزیکی ارائهشده بر ضخامت روکش بررسی خواهدشد. همچنین، تحلیل متالورژیکی ریزساختار روکش و فلز پایه نیز در بخشی جداگانه بررسی میشود.

روش تحقيق

در مطالعه حاضر، از دستگاه لیزر فیبری^{۲۲} ۲ کیلووات پیوسته متصل به ربات ۶ درجه آزادی کوکا^{۱۲} دارای هد پرسیتک^۵ مجهز به نازل پودرپاش هممرکز^{۲۶} برای روکشکاری لیزری استفاده شدهاست (شکل ۱). از پودر استلایت ۶ به ابعاد 200µ-90 و فولاد زنگنزن مارتنزیتی GTD 450 با مشخصات موجود در جدول ۱، در فرایند روکشکاری لیزری استفاده شده -است. دقت شود در مطالعه حاضر، هندسه قطعه پایه، مطابق مدل پره توربین بخار انتخاب شد. دلیل این امر تعیین پارامترهای فرایند در نزدیکترین

شکل ۱- ربات لیزر مورداستفاده در فرایند روکشکاری لیزری؛ ۱- ربات کوکا ۲-هد لیزر ۳- نازل هممرکز ۴-پره توربین. جدول ۱- درصد عناصر سازنده آلیاژهای مورد استفاده

درصد عناصر سازنده							*1 tĨ -t:
Co	Cr	W	Fe	С	Mo	Ni	الم اليار
-	۱۵/۵	-	۷۶/۳	۰/۰۳	• /A	۶/۳	فولاد زنگنزن GTD 450

¹² Dilution

⁶ Laser coating

- ⁸ Stellite 6
  ⁹ Scanning Laser Velocity
- ¹⁰ Brandt

¹³ Fiber

¹⁴ Kuka

¹⁵ Precitec Head

¹⁶ Powder Coaxial Nozzle

⁷ Cobalt-based alloy

¹¹ Lin

۶۲/۸	۲۸	۴/۵	٢	1/1	-	-	استلایت ۶
(<i>p</i>)	وان ليزر	رهای ت	ر پارامت	اثر تاثي	بررسى	ا هدف	طراحی آزمایش ب

نرخ تغذیه پودر (f) و سرعت پیمایش لیزر (v) بر ضخامت روکش حاصل به عنوان پارامترهای متغیر انتخاب شدند. در این راستا، بازه سرعت روکش کاری، نرخ تغذیه پودر و توان لیزر بهترتیب بین ۱۰ تا ۱۴ میلی متر بر ثانیه، ۲۲۲، تا ۲/۳۳ گرم بر ثانیه و ۱۱۵۰ تا ۱۳۰۰ وات درنظر گرفته شدند. آزمایش های انتخابی در جدول ۲ گردآوری شدهاند.

جدول ۲- پارامترهای مورد استفاده در آزمایشها

p (J/s)	f(g/s)	v (mm/s)	# آزمایش
110.	۰/۲۵	١.	١
110.	۰/۲۵	17	٢
110.	٠/٢۵	14	٣
18	۰/۳۳	١٠	۴
18	۰/۳۳	17	۵
18	۰/۳۳	14	۶

همچنین، از گاز آرگون با دبی حجمی ۱۲ لیتر بر دقیقه به عنوان گاز حامل پودر استفادهشد. قبل از انجام هر آزمایش، سطح نمونه با استفاده از الکل تمیزکاری شد تا از ورود آلایندههای سطحس در روکش حاصل اجتناب شود. شایان ذکر است که هر آزمایش شامل ۶ خط روکش کاری شده به طول ۱۵۰ میلیمتر برای هر خط و با همپوشانی ۵۰٪ است. در شکل ۲ نیز روکش کاری لیزر آزمایش نخست مشاهده میشود. همچنین، در شکل ۳ نیز نمای روبهروی روکش حاصل از ۶ آزمایش نشان داده شدهاست. دقت شود که طول روکش به ۳ نقطه مساوی تقسیم و روکش حاصل در نقاط مذکور با کولیس پایهدار با دقت ۲۰/۰ میلیمتر اندازه گیری شدند. در نهایت نیز میانگین نقاط اندازه گیریشده به عنوان ضخامت روکش به منظور تحلیل در نظر گرفته شدند.

شکل ۲- فرایند روکشکاری لیزری آزمایش شماره ۱.

شکل ۳- خطوط روکش کاری شده حاصل از آزمایش های شماره ۱ تا ۶.

به منظور انجام آزمون متالوگرافی، نمونهها در گرانول برای مانت قرار داده شدهاند. سپس، سطوح نمونهها با سمبادههای شمارههای ۶۰۰، ۸۰۰، ۱۲۰۰ ، ۱۵۰۰ و ۲۰۰۰ به ترتیب پولیشکاری شدند. در مرحله بعد برای اچکردن نمونهها، قسمت فلز پایه و فلز ثانویه به ترتیب در محلولهای کالینگ شماره ^{۱۱۷} و اسید کرومیک^{۱۸} قرار داده شدهاند. همچنین از میکروسکوپ صاایران مدل XJL-17 با بزرگنمایی ۲۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ و ۸۰۰ استفاده شد.

ارائه نتایج و بحث

به منظور تحلیل و تاثیر نتایج، در مطالعه حاضر چهار پارامتر فیزیکی «حرارت ورودی^{۱۹}»، «انرژی جرم رسوبدهی^{۲۰}»، «جرم تزریقشده واحد طول^{۲۱}» و «سهم انرژی^{۲۲}» به ترتیب در روابط (۱) تا (۴) معرفی شدهاند.

$$HI = \frac{p}{v} \left[J/mm \right] \tag{1}$$

$$MDE = \frac{p}{f} \left[J/g \right] \tag{7}$$

$$MDL = \frac{f}{v} [g/mm] \tag{(f)}$$

$$EP = \frac{p}{v \times f} \left[\frac{J.s}{mm.g} \right]$$
(f)

دقت شود که حرارت ورودی به صورت میزان حرارت واردشده بر واحد طول تعریف می شود. از طرفی، میزان انرژی مورد نیاز به ازای واحد نرخ تغذیه واردشده به حوضچه مذاب با پارامتر انرژی جرم رسوب دهی تعریف می شود. منظور از جرم تزریق شده واحد طول، میزان جرم تزریق شده به ازای طول واحد حوضچه مذاب است. همچنین، پارامتر فیزیکی سهم انرژی به صورت میزان انرژی موردنیاز به ازای طول واحد و جرم تزریق شده واحد تعریف می شود. به منظور درک بیشتر، در ادامه تاثیر هریک از پارامترهای مذکور بر ضخامت روکش حاصل بررسی خواهد شد.

تحليل هندسى

در نمودار شکل ۴ تاثیر حرارت ورودی بر ضخامت روکش حاصل از فرایند روکش کاری لیزری در دو نرخ تغذیه 0.25g/s و 0.33 g/s نشان داده شدهاست.

²¹ Mass Deposited per Length (MDL)

²² Energy Portion (EP)

¹⁷ Kalling No. 1

¹⁸ Chromic acid ¹⁹ Heat input

²⁰ Mass Deposited Energy (MDE)

هفدهمین همایش ملی و ششمین کنفرانس بینالمللی

شکل ۴– تغییرات ضخامت روکش بر حسب حرارت ورودی برای نرخ تغذیه یودر g/s یو 0.33g/s.

مطابق شکل ۴ مشاهده می شود که افزایش حرارت ورودی در هر دو توان ثابت مذکور، منجر به افزایش ضخامت روکش حاصل می شود. افزایش حرارتی ورودی به معنی افزایش میزان انرژی است که در واحد طول جذب قطعه کار می شود. با افزایش انرژی، امکان ذوب شدن مقدار بیشتری از پودر فراهم خواهد شد. در نتیجه ضخامت روکش افزایش می یابد. شایان ذکر است که روند افزایشی در هر دو نرخ تغذیه 0.25g/s و 0.33 g/s تاییدی بر صحت این نتیجه است.

به منظور بررسی تاثیر دومین پارامتر فیزیکی موثر ارائهشده در مطالعه حاضر بر هندسه روکش، ضخامت روکش حاصل بر حسب این پارامتر در سرعتهای پیمایش مختلف در شکل ۵ نشان داده شدهاست.

مطابق شکل ۵ مشاهده می شود که با افزایش انرژی جرمی رسوب-دهی، ضخامت روکش حاصل از فرایند روکش کاری لیزری کاهش مییابد. در توجیه اینکه پدیده می توان اینگونه بیان کرد که به ازای مقدار جرمی ثابت، با افزایش انرژی، انرژی تزریقی بیشتر از انرژی موردنیاز برای ضخامت روکش بهینه خواهدبود. به عبارت دیگر وجود انرژی بیش از حد موردنیاز صرف ذوب و در نتیجه افزایش رقت می شود. به عبارت دیگر انرژی صرف نفوذ مذاب به درون فلز پایه خواهدشد. دقت شود که در مطالعات پیشین بیان این نکته که افزایش MDE در سرعت پیمایش ثابت، منجر به افزایش رقت می شود، گزارش شدهاست [۱۰]. همچنین با توجه به اینکه افزایش تاثیر پارامتر جرم تزریق شده واحد طول بر ضخامت روکش حاصل از فرایند لیزری برای توانهای مختلف W 1150 و W 1300 در شکل ۶ نشان داده شده-

مطابق شکل ۶ مشاهده میشود که به ازای توان لیزری ثابت، با افزایش جرم تزریقشده واحد طول (MDL)، ضخامت روکش افزایش می-ایابد. دقت شود که به ازای توان ورودی واحد، افزایش MDLبه معنای افزایش نرخ تغذیه به ازای واحد طول است. با توجه به اینکه توان لیزر ورودی به حدی است که بتواند تمامی نرخ تغذیه را ذوب کند، بنابراین تمام مواد ثانویه صرف روکش کاری میشود. در نتیجه ضخامت روکش افزایش مییابد. دقت شود که در مطالعه [۱۰]، این مهم در یک توان ثابت کم (718W) بررسی شد. این در حالیست که در مطالعه حاضر این مهم به همراه تحلیل فیزیکی در دو توان بالا (بیش تر از W 1000) تایید شدهاست.

تمامی پارامترهای فیزیکی ارائهشده در قسمت قبل در واقع ترکیب دو پارامتر فیزیکی بودند. به منظور بررسی تاثیر پارامتر فیزیکی سهم انرژی که در واقع ترکیب سه پارامتر فرایندی است، تاثیر این پارامتر بر ضخامت روکش حاصل از فرایند لیزری در شکل ۷ نشان داده شدهاست.

شکل ۷- تغییرات ضخامت روکش بر حسب پارامتر فیزیکی سهم انرژی در توانهای ثابت 1150W و 1300K.

مطابق شکل ۷، مشاهده میشود که افزایش سهم انرژی منجر به افزایش ضخامت روکش حاصل میشود. در توجیه این نتیجه که در دو توان ۱۱۵۰ وات و ۱۳۰۰ وات تایید شدهاست، میتوان دیدگاههای مختلفی را در نظر گرفت. در یک دیدگاه، افزایش انرژی به ازای واحد زمان، مکان و نرخ تغذیه، منجر به افزایش مواد ذوب شده می شود. در نتیجه ضخامت روکش افزایش مییابد. از دیدگاه دیگر، به ازای طول و انرژی واحد، کاهش سرعت پیمایش منجر به افزایش مواد مذاب و در نتیجه افزایش ضخامت روکش

تحليل متالورژيكى

تحلیل متالورژیکی ریزساختار موجود در مطالعه حاضر را میتوان در دو قسمت فلز پایه و روکش بررسی کرد. مطابق شکل ۸، در فلز پایه مارتنزیتی

GTD450 مشاهده می شود دانه های سوزنی شکل موردانتظار به صورت بوتهای شکل^{۲۳} تبدیل شدند. دلیل این امر را میتوان باز پخت^{۲۴} این آلیاژ دانست. دقت شود که به منظور افزایش چکشخواری، چقرمگی مارتنزیت این عمل در پرههای توربین موردانتظار است.

شكل ٨- ريزساختار فلز پايه فولادزنگنزن مارتنزيتي GTD 450

مطابق شکل ۹ ریزساختار روکش استلایت ۶ دارای ساختار دانهبندی دندریت^{۲۵} ریز است. در نتیجه رشد این دانهبندیها، بازوهای ثانویه^{۲۶} نیز در ریزساختار مشاهده شد. دندریت مشاهدهشده ساختار FCC^{۲۷} پایه کبالت داشته که توسط شکل یوتکتیک^{۲۸} کاربید M₇C₃ احاطه شدهاست. کاربیدهای مرزدانهای در اثر انجماد شکل گرفتهاند. دقت شود که از لحاظ مقاومت به خوردگی وجود چنین ساختاری مناسب محیطهای خورنده نظیر توربین بخار است. سختی روکش حاصل 650HV است که دلیل آن را می توان وجود کاربید دانست. بنابراین از دیدگاه سختی و ریزساختار نیز روکش حاصل موردانتظار شرایط کاری توربین بخار است.

شکل ۹- ریزساختار موجود در آلیاژ روکش استلایت ۶

نتيجهگيرى

با توجه به کاربرد گسترده توربینهای بخار در سالهای اخیر یکی از مشکلات این سیستمها میتوان آسیبدیدگی پرهها را نامبرد. یکی از روش-های مرسوم به منظور جلوگیری از این مشکل، روکش کاری لیزری پرهها با آلیاژهای مقاوم به خوردگی است. در مطالعه حاضر سعی شد از یودر استلایت ۶ که از خانواده آلیاژهای پایه کبالت محسوب می شود به منظور روکش کاری فولاد زنگنزن مارتنزیت GTD 450 استفاده شود. دقت شود که فولاد زنگنزن مذکور به دلیل مزایایی نظیر استحکام و مقاومت به خوردگی بالا

در پرههای توربین استفاده میشود. در این راستا، چهار پارامتر فیزیکی که در واقع ترکیبی از پارامترهای فرایندی موثر انتخاب و تاثیر آنها بر ضخامت روکش حاصل بررسی شد. نتایج حاصل از مطالعه حاضر به شرح زیر هستند:

- به منظور افزایش ضخامت روکش حاصل، پارامترهای فیزیکی حرارت ورودی، جرم تزریق شده واحد طول و سهم انرژی نیاز است افزایش یابد. این در حالیست که کاهش پارامتر فیزیکی انرژی جرمی رسوب-دهی منجر به افزایش ضخامت روکش در فرایند لیزری میشود.
- بیشینه ضخامت روکش در مطالعه حاضر برابر 1.27mm بود که در حرارت ورودی J/mm، انرژی جرمی رسوبدهی 3900 J/g، جرم تزريقشده واحد طول 0.03 g/mm و سهم انرژى (390 J.s/(mm.g فراهم شد.
- با توجه به وجود کاربید در روکش حاصل از پودر استلایت ۶، مقاومت به خوردگی و سختی سطحی به حدی ارتقا یافت که پره روکش کاری شده بتواند در شرایط کاری توربین بخار محافظت شود. در این راستا، بیشنه سختی روکش حاصل از مطالعه حاضر، 650HV گزارش شد.

قدردانی و تشکر

مطالعه حاضر با حمایتهای مالی و معنوی مرکز فناوریهای نوین (CIT) شركت دانش بنيان طاهاقالب توس با شماره گرنت 2021.02.11LSR01 فراهم شدهاست. بدین وسیله نگارندگان از تمامی کارکنان واحد مهندسی و لیزر و مرکز مربوطه کمال تشکر و قدردانی را دارند.

مراجع

- [1] H. P. Bloch and M. P. Singh, Steam turbines: design, applications, and rerating. McGraw-Hill Education, 2009.
- [۲] K. Fujiyama, "Damage informatics for steam turbine components," Global Journal of Research In Engineering, 2014.
- [٣] J. Huebner, D. Kata J. Kusiński, P. Rutkowski, and J. J. C. I. Lis, "Microstructure of laser cladded carbide reinforced Inconel 625 alloy for turbine blade application," vol. 43, no. 12, pp. 8677-8684, 2017.
- Y. J. S. Kathuria and C. Technology, [٤] "Some aspects of laser surface cladding in the turbine industry," vol. 132, no. 2-3, pp. 262-269, 2000.
- S. Sun, Y. Durandet, M. J. S. Brandt, [0] and C. Technology, "Parametric investigation of pulsed Nd: YAG laser

²³ Bushy type

²⁴ Tempering

²⁵ Dendritic structure

²⁶ Secondary arm

²⁷ Faced Centred Cubic

²⁸ Eutectic

و ششمين كنفرانس بيزالملا **ففدهمت**ز ه

cladding of stellite 6 on stainless steel," vol. 194, no. 2-3, pp.⁷...⁷, ⁷, ¹, ⁷, ⁹.

- S. Sun, Y. Durandet, and M. Brandt, "Parametric investigation of pulsed Nd: YAG laser cladding of stellite 6 on stainless steel," *Surface and Coatings Technology*, vol. 194, no. 2-3, pp. 225-231, 2005.
- [V] M. Brandt, S. Sun, N. Alam, P. Bendeich, and A. Bishop, "Laser cladding repair of turbine blades in power plants: from research to commercialisation," *International Heat Treatment and Surface Engineering*, vol. 3, no. 3, pp. 105-114, 2009.
- [^A] C.-M. Lin, "Parameter optimization of laser cladding process and resulting microstructure for the repair of tenon on steam turbine blade," *Vacuum*, vol. 115, pp. 117-123, 2015.
- [9] F. Brownlie, T. Hodgkiess, A. Pearson, and A. Galloway, "Corrosive wear behaviour of various stainless steel alloys and a Stellite 6 weld cladding," in 17th Nordic Symposium on Tribology, 2016, pp. 1-12.
- U. De Oliveira, V. Ocelik, and J. T. M. De Hosson, "Analysis of coaxial laser cladding processing conditions," *Surface and Coatings Technology*, vol. 197, no. 2-3 ,pp. 127-136, 2005.